

et saadant Forsvarsministerium kommer tilveie, tvivler jeg paa, at man nogenstunde under eet Contoir vil indordne de forskjellige Bærns Intendanturer. Den ærede Minister har foreslaaet, at man skulde have to Divisionsintendanturer, som altsaa paa en naturlig Maade knyttede sig til Hærens Inddeling i to Divisioner. Dette forekommer mig at være et fuldstændig rigtigt Forslag. Disse to Divisionsintendanturer skulde der tillige overlades Besvarelsen af en Mængde af de mangfoldige smaa Detailspørgsmaal, som nu skulle afgjøres i selve Ministeriet. Saaledes som Forholdene ere i dette Dieblif, skal der skrives til Ministeriet om at maatte indkjøbe en ny Rude for en knækket, om at maatte reparere en ituflaaet Staldlygte, kort sagt, for de allermindste Bagateller skal der staffles en Udgiftsordre tilveie, og det vil let sees, at dette i høi Grad maa besvære Centralbestyrelsen, og at det er langt lettere og langt rigtigere at lægge det over til Divisionsintendanturerne. Jeg vil tillade mig et Dieblif at nævne, hvilke disse Divisionsintendanturers Forretninger ere i en Krig. For det Første er der under Divisionsintendanturen henlagt Divisionskrigsklassen, der altsaa fordrer en Regnskabsfører og en Kasserer. Desuden findes der under den henlagt hele Naturalforpleiningen, alle de Requisitioner, der komme ind i saa Henseende, Controlen med Magasinerne m. v.; det er en meget betydelig Forretning, som der i det Allermindste maa een Intendant til at forestaae, der vil faae Meget at bestille. Desuden hører under Intendanturen hele Befordringsvæsenet, Vognparken, Control med Vegtbønder og Alt, hvad dertil hører; det er ligeledes tilstrækkeligt for een Mand's Arbeidskraft. Endelig er der Indquarteringsvæsenet og Lazarethvæsenet. Alle disse forskjellige Brancher i Divisionsintendanturen maa hver have sin bestemte Mand, der har Ansvar og Opsigten med det under Oberintendantens Tilsyn. Nu forekommer det mig, at det er en meget rigtig Tanke, at man i Fredstid indretter disse Divisionsintendanturer, jeg vil ikke sige med fuldt Personale, men, som det er foreslaaet, med en Oberintendant, to Intendantur og to Underintendantur. Man vil i Fredstid, da alle Afdelinger directe fra

Centralbestyrelsen faae Forskudsnummer, ikke behøve at have Bogholder og Kasserer, og det vil ogsaa let sees, at man, naar Krig udbræder, bedre kan erholde saadanne Folk end det øvrige Personale, der nødvendigvis alt bør være der i Fredstid, fordi der i Krigen udføres en Kundskab og Øvelse i de tidligere nævnte Forhold, som man ikke vil være i Besiddelse af, naar man ikke har søgt at erhverve den forinden. Man vil ogsaa ved de foreslaaede Veirøvelser kunne give Intendanturen, saavidt gjørligt, et Billede af Forholdene i Krigen; den vil derved have Leilighed til at samle Erfaring med Hensyn til Indtjeb og Opbevaring af Naturalforpleiningen, med Hensyn til Indquartering, Vognparke, kort sagt, den vil i det Mindre faae at gjøre med alle de samme Gjenstande som i Krigen. I Fredstid bliver altsaa en saadan Divisionsintendantur forberedt til det Hverv, som den engang vil faae i Krigen; naar tillige Enhver forud sætter sig ind i de mangfoldige Bestemmelser, som skulle kendes og kendes paa en saadan Maade, at man ikke behøver at staa dem efter, men har dem fuldstændigt paa rede Haand, er der en Mulighed for, at en saadan Divisionsintendantur paa en fyldestgjørende Maade under Krigen vil kunne opfylde sit Hverv. Derfor troer jeg, at, naar man vil indrette en Intendantur, væsentligst for Krigen's Skyld — og det er dog Die-medet med den, at den skal virke i Krigen, hvor det har en saa stor Betydning baade for Hæren og for Statsklassen, at den bestaaer af Folk, som ere fuldstændigt inde i Forholdene —, er det vistnok rigtigst, saaledes som den ærede Minister har gjort, kun at have 2 Divisionsintendanturer, som altsaa slutte sig til Hærens tactiske Inddeling. Jeg er saa overbevist om, at dette er rigtigt, at jeg ikke troer, at der vil findes en eneste Intendant i hele Hæren, som ikke vil sige, skjøndt Udvalgets Forslag bringer nogle flere overordnede Poster tilveie, og altsaa, saavidt jeg skjønner, giber Afgang til et bedre Avancement, at det Forslag, som det ærede Udvalg har stillet, ikke kan sammenlignes med den ærede Ministers Forslag med Hensyn til praktisk Udførlighed. Det troer jeg at turde sige, at man neppe her vil kunne fremsføre noget andet Udsagn fra nogen Intendant, end at han ubetinget